

Η προκατάληψη για την προσωπική ζωή του κληρικού (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=156439>]

Τα όρια στην επικοινωνία του Κληρικού

Η επόμενη ερώτηση που τέθηκε στην κρίση των ερωτηθέντων έχει να κάνει με το εάν υπάρχουν όρια στην επικοινωνία του Ιερέα με το Ποίμνιό του και ποια είναι αυτά. Μια σημαντική ερώτηση που απαντήθηκε με διάφορες τάσεις και τοποθετήσεις από τους Κληρικούς που ρωτήσαμε. Δεν υπάρχει ομοφωνία στις απαντήσεις. Οι πιο πολλοί βέβαια [δεκαέξι (16)] πιστεύουν πως πρέπει να υπάρχουν όρια και να γίνεται προσπάθεια να μην υπερβαίνονται . Ακόμα αναφέρθηκαν στις συνέπειες που προκύπτουν, όταν δεν τηρούνται τα όρια και πως αυτό έχει δυσάρεστες συνέπειες στην Ποιμαντική δραστηριότητα. Η πιο συχνή συνέπεια της κατάστασης αυτής είναι να απολεσθεί ο Πνευματικός ρόλος του Ιερέως και να υπάρξει εξοικείωση και υποβάθμιση της αποστολής τους στον κόσμο. Μια μικρή μερίδα των ερωτηθέντων [τρεις (3)] τοποθετήθηκε πως

εφόσον υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις όπως για παράδειγμα του σεβασμού και της αληθινής αγάπης τα όρια έχουν περιορισμένη ισχύ και πως ουσιαστικά καταλύονται. Το σίγουρο είναι πως οι απαντήσεις αντικατοπτρίζουν τη στάση ζωής που έχουν οι Κληρικοί και πως εκείνοι βιώνουν την επικοινωνία μέσα από την καθημερινή επαφή με τους πιστούς.

Φωτο: Σπύρος Δρόσος

Ο π. Δ.Κ. τοποθετήθηκε λέγοντας πως " τα όρια είναι πάντα σημαντικά και πως χρειάζεται και εμείς οι ίδιοι να βάζουμε όρια στον εαυτό μας και στους άλλους. Τα όρια υπάρχουν για να προστατέψουμε την Ιεροσύνη μας και να μην γίνει η σχέση μας με τους άλλους κοσμική. Ακόμα και στη συμβουλευτική του χρειάζεται να βάζει όρια ο Ιερέας για να μην γίνει η σχέση εξάρτηση ". Ο π. Α.Ι. μίλησε πως πρέπει η επικοινωνία που έχει ο κάθε Ιερέας να είναι ουσίας και περιεχομένου και πως αυτό είναι θέμα Διάκρισης και διαχείρισης κυρίως από την μεριά του Κληρικού.

Ο π. Θ.Α. έκανε αναφορά στην αξία της ελευθερίας που πρέπει να διέπει την κάθε είδους επικοινωνία του Κληρικού και πως ο σεβασμός στο πρόσωπο του άλλου είναι πάντοτε το σημείο που οριοθετεί τη σχέση αυτή. Μια πολύ ενδιαφέρουσα τοποθέτηση έκανε ο π. Δ.Δ. λέγοντας πως " αυτό είναι δύσκολο ερώτημα, μάλλον πρέπει να υπάρχουν όρια, τα οποία ξεκινάνε εκεί που αρχίζει το συναίσθημα ". Ενώ

ο π. Β.Θ. θεωρεί πως ο Ιερέας πρέπει να σέβεται το πρόσωπο του άλλου, να μην λαϊκίζει, να μην είναι αδιάκριτος, να μην αστειεύεται εκεί που δεν πρέπει και πως όλα αυτά αποτελούν την κόκκινη γραμμή στην επικοινωνία.

Τέλος, υπήρξαν και δυο απαντήσεις προς την αντίθετη κατεύθυνση, πως λόγω της Πατρικής ιδιότητας του Ιερέα και της αγαπητικής του διάθεσης τα όρια δεν χρειάζονται. Χαρακτηριστικά ανέφερε ο π. Δ.Μ. πως δεν χρειάζονται τα όρια και αναρωτήθηκε αν στην αγάπη βάζουμε όρια, ενώ ο π. Ι.Κ. τοποθετήθηκε λέγοντας πως " όταν η σχέση διακρίνεται από σεβασμό, ανιδιοτέλεια και αγάπη τα όρια δεν χρειάζονται. Ο Κληρικός είναι Πατέρας και ένας Πατέρας δεν βάζει όρια στα παιδιά του".

Η προκατάληψη του κόσμου στην προσωπική ζωή του Κληρικού

Η ερώτηση αυτή έχει έναν πιο προσωπικό χαρακτήρα και προσπαθεί να προσεγγίσει την ιδιωτική ζωή του Κληρικού. Σίγουρα η αμφίεση και το σχήμα του Κληρικού τον καθιστούν διαφορετικό μέσα στο γενικό κοινωνικό σύνολο, γεγονός που δημιουργεί ενίοτε κάποιες δυσκολίες. Μια σημαντική παράμετρος στο σημείο αυτό αποτελεί το γεγονός πως υπάρχει άγνοια γύρω από τα θέματα της καθημερινότητας του Κληρικού ακόμα και για την κάλυψη των πιο βασικών αναγκών του. Μια σημαντική διευκρίνιση θα πρέπει να γίνει στο σημείο αυτό. Η ερώτηση αυτή παρουσιάζει περισσότερο ενδιαφέρον για τους έγγαμους Κληρικούς μιας και εκείνοι έχουν τη σύζυγο - πρεσβυτέρα τους καθώς και τα παιδιά τους, ενώ οι άγαμοι και κυρίως εκείνοι που εγκαταβιώνουν σε κάποιο Μοναστήρι έχουν πιο περιορισμένη κοινωνική δραστηριότητα. Πάντως και οι είκοσι (20) ερωτηθέντες θεωρούν πως υπάρχει προκατάληψη της κοινωνίας στις κοινωνικές δραστηριότητες των Κληρικών. Ας δούμε όμως κάποιες τοποθετήσεις των ερωτηθέντων Κληρικών.

Ο π. Ε.Μ. θεωρεί πως τα τελευταία χρόνια με την εξέλιξη της κοινωνίας η προκατάληψη μειώθηκε και πως επηρεάζει πολύ η αμφίεση του Κληρικού. Ο π. Π.Κ. ανέφερε: " η προκατάληψη φοβάμαι ότι υπάρχει κυρίως στους ανθρώπους της Εκκλησίας και περισσότερο στους λεγόμενους - σούπερ Ορθόδοξους -. Πιο αυστηρά με κρίνουν οι Ενορίτες μου παρά οι άλλοι άνθρωποι " . Ενώ ο π. Α.Ι. εξέφρασε μια όμορφη και ολοκληρωμένη άποψη, λέγοντας ότι " οι Έλληνες έχουν συνηθίσει τον Ιερέα σαν μια παραδοσιακή παρουσία μέσα στην Κοινωνία. Έτσι κάποιες διαφορετικές εκφράσεις στη ζωή του δημιουργούν πρόβλημα και προκατάληψη. Με τον διάλογο όμως όλα αυτά μπορούν να ξεπεραστούν ".

Σημαντική είναι η τοποθέτηση αρκετών ερωτηθέντων που εξέφραζαν την άποψη πως ο Κληρικός δεν πρέπει να έχει καμία ανάμειξη με τα πολιτικά πράγματα. Είναι

αυτονόητο, κατανοητό και θεμιτό να έχει κάποια πολιτική πεποίθηση αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να την εκφράζει. Σχετική με αυτήν την τοποθέτηση είναι η θέση του π. Δ.Κ. που πιστεύει πως ο κόσμος βγάζει εύκολα συμπεράσματα," είμαστε σε μια εποχή που κρίνουμε και κρινόμαστε, αυτό είναι συνέπεια της κατάκρισης και της κατάχρησης, δεν βλέπουμε βαθύτερα και πιο ουσιαστικά τα γεγονότα και έτσι υπάρχει προκατάληψη".

Ο π. Β.Θ. λέγει πως " ναι, η κοινωνία έχει προκαταλήψεις και έχει ακόμα υπερβολικές απαιτήσεις από τους Ιερωμένους. Πολλές φορές αυτές οι απαιτήσεις του κόσμου περιορίζουν και δεσμεύουν την φυσικότητα του Κληρικού και αυτό έχει δυσάρεστες συνέπειες ". Τέλος, μια άλλη διάσταση στο ερώτημα έδωσε ο π. Δ.Δ. αναφέροντας πως " είναι πολύ ξένο στα μάτια των ανθρώπων η κοινωνική ζωή του Ιερέα, ίσως και κάτι παράξενο μιας και πολλές φορές θεωρούν τους Ιερείς σαν κάτι το εξωγήινο. Ίσως όμως αυτό σε τελική ανάλυση να βοηθά τους ανθρώπους βλέποντας πως και οι Ιερείς έχουν την ίδια φυσιολογική ζωή σαν και τη δική τους "

(συνεχίζεται)